

Nr 1090

Av herr Larsson i Borrby m. fl., angående kostnadsfördelningen inom miljövärden.

(Lika lydande med motion nr 936 i Första kammaren)

Våren 1969 tillkallade Kungl. Maj:t den så kallade miljökontrollutredningen. Utredningen arbetar på två avdelningar, en för information på miljövårdsområdet (avdelning 1) och en för kontroll av miljöfarliga produkter (avdelning 2).

Man har välgrundad anledning förmoda, att den redan nu välvilliga inställningen från allmänhetens sida till miljövärden kommer att ytterligare accentueras under 1970-talet. På denna grund kommer stora insatser på miljövårdsområdet att kunna genomföras. Det är önskvärt att vidgade förbud mot användningen av olika för miljön skadliga ämnen kan genomföras. Varje strävan att förbättra livsmiljön måste enligt vår mening hälsas med tillfredsställelse. Vi har sedan flera år tillbaka föreslagit en mängd åtgärder i detta syfte. Den inledningsvis nämnda miljökontrollutredningen har att överväga förslag i den riktningen.

Enligt vår mening finns det ett problemkomplex i detta sammanhang som beaktas i alltför ringa grad. Det gäller fördelningen av kostnaderna för de åtgärder som vidtages. Åtgärder i syfte att förbättra miljön kan få stora ekonomiska konsekvenser för små, redan tidigare eftersatta grupper. Vissa angelägna miljöförbättringsåtgärder den senaste tiden har kommit att ställa detta problem i centrum. Skall vi kunna åstadkomma en långtgående miljövård måste kostnaderna bäras solidariskt av alla i samhället. Redan nu har åtgärder vidtagits för att hjälpa industrin med kostnadstäckning då den vidtar åtgärder för att förbättra miljön. Förra året infördes ett bidrag för miljövardande åtgärder inom industrin. Detta ansågs nödvändigt av internationella konkurrenspolitiska skäl.

Av jämlikhetsskäl är det inte rimligt att redan eftersatta grupper skall bära betydande kostnader för miljövärden. Samhället bör kunna använda subventioner och skattelättnader för att hjälpa dem som drabbas. Vidare bör samhället aktivt stimulera till sådana förändringar av berörda produktionsprocesser att användningen av de miljöfarliga ämnena kan upphöra utan att detta får negativa konsekvenser för dem som har att hämta sin utkomst därifrån. En särställning i detta sammanhang intar givetvis de fall då produktionen är inriktad på tillverkning av miljöfarliga ämnen.

Här måste åtgärder av annan typ nyttjas för att hålla främst de anställda skadeslösa.

Det är enligt vår mening av stor betydelse att få till stånd en utredning om principerna för kostnadsfördelningen inom miljövården. Den redan arbetande miljökontrollutredningen torde kunna få i uppdrag att utreda även denna fråga. Det borde kunna ske genom att ytterligare en avdelning sakkunniga tillkallas. Genom att lägga uppdraget hos miljökontrollutredningen skulle en värdefull samordning av hela problemkomplexet åstadkommas. Eventuellt kan dock andra hänsynstaganden kräva att en särskild utredning tillkallas.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att principerna för kostnadsfördelningen inom miljövården blir föremål för utredning.

Stockholm den 28 januari 1970

Einar Larsson (cp)

i Borrby

Karl Gust. H. Boo (cp)

Stig Josefson (cp)

i Arrie

Anna-Lisa Nilsson (cp)

Lennart Mattsson (cp)

Nr 1091

Av herr Larsson i Umeå m. fl., om ökat stöd åt jordbruket i Norrland.

(Lika lydande med motion nr 924 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Sigvard Larsson (fp)

i Umeå

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Rolf Sellgren (fp)